

Agencja Rezerw Materiałowych

Prezes

Warszawa, dnia lutego 2016 r.

DECYZJA

Prezesa

Agencji Rezerw Materiałowych

Nr BPI – 4/II/16

w sprawie udzielenia pisemnej interpretacji przepisów dotyczących opłaty
zapasowej

Na podstawie art. 10 ust. 1 i ust. 5 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2015 r. poz. 584), zwanej dalej „u.s.d.g.” w związku z art. 21b ust. 1 i ust. 14 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. z 2014 r. poz. 1695, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o zapasach”, Prezes Agencji Rezerw Materiałowych stwierdza, że stanowisko T. z siedzibą w W. przedstawione we wniosku z dnia 18 stycznia 2016 r., który wpłynął do Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych w dniu 22 stycznia 2015 r. o udzielenie pisemnej interpretacji przepisów dotyczących opłaty zapasowej – **jest nieprawidłowe.**

Agencja Rezerw Materiałowych
00–844 Warszawa, ul. Grzybowska 45
tel. 22 36 09 100, fax 22 36 09 101
bpi@arm.gov.pl, www.arm.gov.pl

UZASADNIENIE

T. z siedzibą w W. – zwana dalej „Wnioskodawcą”, wystąpiła do Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych z wnioskiem z dnia 18 stycznia 2016 r., który wpłynął do Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych w dniu 22 stycznia 2016 r., o wydanie *„udzielenie interpretacji przepisów dotyczących opłaty zapasowej”*. W dniu 19 stycznia 2015 r. Wnioskodawca uiścił opłatę od dwóch wniosków o wydanie interpretacji w wysokości 80 złotych.

We wniosku Wnioskodawca przedstawił opis następującego zdarzenia przyszłego.

Wnioskodawca zamierza wykonywać na terenie RP działalność gospodarczą polegającą na produkcji w składzie podatkowym wyrobów na bazie między innymi olejów napędowych. Ww. paliwa są wykorzystywane jako półprodukty do produkcji wyrobu końcowego, który nie jest paliwem w rozumieniu ustawy o zapasach (preparaty smarowe, oleje smarowe, rozcieńczalniki).

Wnioskodawca zamierza realizować powyższą produkcję dla podmiotu mającego siedzibę w innym państwie UE. Wnioskodawca kupuje wszystkie surowce potrzebne do produkcji na terenie krajów UE (wewnątrzwspólnotowe nabycie towarów), a następnie gotowy wyrób, który nie jest paliwem zamierza sprzedawać do krajów UE (wewnątrzwspólnotowa dostawa towarów). Wszystkie surowce używane do produkcji wyrobów końcowych pozostają własnością Wnioskodawcy. Transport oleju napędowego odbywa się w procedurze zawieszenia poboru akcyzy ze składu podatkowego znajdującego się w innym państwie UE do składu podatkowego Wnioskodawcy na terenie RP.

Na prowadzenie powyższej działalności gospodarczej nie jest wymagana koncesja na obrót paliwami ciekłymi z zagranicą oraz koncesja na obrót paliwami ciekłymi w Polsce.

W związku z powyżej opisanym zdarzeniem przyszłym Wnioskodawca wnioskuję o udzielenie odpowiedzi na pytanie, czy będzie zobowiązany do wnoszenia opłaty zapasowej.

W oparciu o opis zdarzenia przyszłego Wnioskodawca przedstawił swoje stanowisko.

Zgodnie z art. 21b ust. 1 ustawy o zapasach, koszty tworzenia i finansowania zapasów agencyjnych ponoszą producenci i handlowcy, uiszczając opłatę zapasową. Jednocześnie art. 2 ustawy stanowi, iż za producenta uznaje się przedsiębiorcę wykonującego działalność gospodarczą w zakresie produkcji paliw, w tym także zlecającego taką produkcję innym podmiotom, z wyłączeniem usługowej produkcji paliw na rzecz innych podmiotów (pkt 18). Za produkcję paliw uznaje się wytwarzanie paliw w procesie przerobu ropy naftowej, kondensatu gazu ziemnego, półproduktów rafineryjnych i innych paliw, w wyniku których powstaje co najmniej jedno z paliw albo wzrasta całkowita ilość jednego z nich (pkt 8).

Handlowiec to przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie przywozu ropy naftowej lub paliw (pkt 19).

Zgodnie z art. 2 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. u.s.d.g., działalnością gospodarczą jest zarobkowa działalność wytwórcza, handlowa, budowlana, usługowa, wykonywana w sposób zorganizowany i ciągły.

Zdaniem Wnioskodawcy, w świetle wskazanego powyżej sposobu wykonywania działalności gospodarczej nie może być ona uznana za producenta paliw w rozumieniu ustawy o zapasach.

Wnioskodawca nie jest również handlowcem, ponieważ nie wykonuje działalności gospodarczej, a więc działalności zarobkowej, w zakresie przywozu paliw. Wnioskodawca nie pobiera żadnego wynagrodzenia z tytułu wprowadzenia oleju napędowego będącego surowcem do produkcji wyrobów nie będących paliwami na teren RP.

Reasumując powyższe należy stwierdzić, że Wnioskodawca nie jest zobowiązany do wnoszenia opłaty zapasowej z tytułu świadczonej usługi produkcji w oparciu o dostarczany przez zleceniodawcę olej napędowy, bowiem nie spełnia on definicji handlowca, a także producenta określonych w ustawie o zapasach.

Na poparcie powyższego w obrocie prawnym występują decyzje Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych o numerach BPI-3F/15 oraz BPI-21F/15.

W świetle obowiązującego stanu prawnego stanowisko Wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej przedstawionego zdarzenia przyszłego jest nieprawidłowe.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 – 3 oraz ust. 4 ustawy o zapasach, w celu zapewnienia zaopatrzenia Rzeczypospolitej Polskiej w ropę naftową i produkty naftowe w sytuacji wystąpienia zakłóceń w ich dostawach na rynek krajowy oraz wypełniania zobowiązań międzynarodowych, tworzy się zapasy ropy naftowej i produktów naftowych, zwane "zapasami interwencyjnymi". Zapasy interwencyjne obejmują zapasy:

- 1) obowiązkowe ropy naftowej lub paliw, tworzone i utrzymywane przez producentów i handlowców;
- 2) agencyjne ropy naftowej i paliw, tworzone i utrzymywane przez Agencję Rezerw Materiałowych.

Zapasy interwencyjne zaspokajają zapotrzebowanie na ropę naftową i paliwa w ilości odpowiadającej co najmniej iloczynowi 90 dni i średniego dziennego przywozu netto ekwiwalentu ropy naftowej w poprzednim roku kalendarzowym. Zapasy interwencyjne powiększa się o rezerwę na poczet zapasów niedostępnych z przyczyn technicznych oraz ubytków podczas przemieszczania zapasów interwencyjnych; rezerwa ta wynosi 10% tworzonych i utrzymywanych zapasów interwencyjnych. Stosownie do art. 21a ust. 1 ustawy o zapasach, zapasy agencyjne nie mogą być mniejsze niż różnica pomiędzy ilością zapasów interwencyjnych określoną w art. 3 ust. 3 i 4 a ilością zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw. Art. 21b ust. 1 ustawy o zapasach stanowi, że koszty tworzenia i finansowania zapasów agencyjnych ponoszą producenci i handlowcy, uiszczając opłatę zapasową.

W myśl art. 2 pkt 18 ustawy o zapasach producentem jest przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie produkcji paliw, w tym także zlecający taką produkcję innym podmiotom, z wyłączeniem usługowej produkcji paliw na rzecz innych podmiotów. Stosownie do art. 2 pkt 8 ustawy o zapasach, przez pojęcie produkcji paliw rozumie się wytwarzanie paliw w procesie przerobu ropy naftowej, kondensatu gazu ziemnego (NGL), półproduktów rafineryjnych i innych węglowodorów lub przetwarzanie paliw poprzez procesy mieszania komponentów, w tym paliw, w wyniku których powstaje co najmniej jedno z paliw albo wzrasta całkowita ilość jednego z nich. Przez pojęcie paliw, na podstawie art. 2 pkt 3 ustawy o zapasach, należy rozumieć produkty naftowe określone w art. 2 pkt 2 lit. f-n, w tym również zawierające dodatki bez względu na ich ilość. Produkty naftowe wymienione w art. 2 pkt 2 lit. f-n, to, odpowiednio, gaz płynny (LPG), benzyny silnikowe, benzyny lotnicze, paliwa typu benzyny do silników odrzutowych, paliwa typu nafty do silników odrzutowych, inne nafty, oleje napędowe, lekkie oleje opałowe i pozostałe oleje napędowe, ciężkie oleje opałowe, określone w załączniku B rozdział 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii (Dz. Urz. UE L 304 z 14.11.2008, str. 1, z późn. zm.).

Przepis art. 2 pkt 19 ustawy o zapasach konstytuuje definicję legalną handlowca, zgodnie z którą jest nim przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie przywozu ropy naftowej lub paliw. Z kolei przywozem jest, zgodnie z art. 2 pkt 14 ustawy o zapasach, sprowadzenie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego w ramach nabycia wewnątrzspółnotowego lub importu. Nabyciem wewnątrzspółnotowym w myśl przepisu art. 2 pkt 9 ustawy o zapasach jest przemieszczenie ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego z terytorium innego państwa członkowskiego Wspólnoty Europejskiej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym. Importem zaś, zgodnie z przepisem art. 2 pkt 12 ustawy o zapasach, jest import ropy naftowej, produktów naftowych lub gazu ziemnego w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym.

Ażeby powstał obowiązek zapłaty opłaty zapasowej musi zaistnieć jedno ze zdarzeń opisanych w ustawie o zapasach dotyczących przywozu. Mianowicie musi nastąpić nabycie wewnątrzwspólnotowe lub import przez przedsiębiorcę, który tym samym, dokonując jednej z powyższych czynności uzyskuje status handlowca. W systemie zapasów interwencyjnych ropy naftowej lub paliw pierwszą czynnością, która rodzi obowiązek uiszczenia opłaty zapasowej jest przemieszczenie wyrobu podlegającego opłacie zapasowej z terytorium państwa członkowskiego UE na terytorium RP. Podobnie rzecz się ma w przypadku importu, gdzie obowiązek uiszczenia opłaty zapasowej powstaje z chwilą dokonania importu ropy naftowej lub paliw poprzez przywóz wyrobów akcyzowych z terytorium państwa trzeciego na terytorium kraju. W przypadku zaś produkcji paliw, obowiązek uiszczenia opłaty zapasowej powstaje z chwilą wyprodukowania paliwa.

Przenosząc powołane powyżej przepisy na grunt przedstawionego zdarzenia przyszłego należy stwierdzić, że Wnioskodawca będzie zobowiązany do uiszczania opłaty zapasowej od przywozu (tj. nabycia wewnątrzwspólnotowego). Z przedstawionego zdarzenia przyszłego wynika, że przywozu oleju napędowego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej dokonuje Wnioskodawca i z tego tytułu, zgodnie z art. 2 pkt 14 ustawy o zapasach w związku z art. 2 pkt 9 ustawy o zapasach, należy uznać wnioskodawcę za handlowca w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy o zapasach. Przy czym błędnie Wnioskodawca wskazuje, że nie wykonuje działalności gospodarczej w rozumieniu art. 2 u.s.d.g. Z odpisu rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego dotyczącego Wnioskodawcy, z Działu 3 wprost wynika, iż przedmiotem przeważającej działalności przedsiębiorcy jest „sprzedaż hurtowa paliw i produktów pochodnych” według PKD 46.71.Z (Dział 3, rubryka 1.1 KRS), a zatem należy uznać, że prowadzi działalność gospodarczą (w rozumieniu art. 2 u.s.d.g.) w zakresie, o którym mowa w art. 2 pkt 19 ustawy o zapasach.

Natomiast Wnioskodawca, jak wynika z opisu zdarzenia przyszłego, w tym zakresie nie może być uznany za producenta paliw, albowiem produkt końcowy nie jest paliwem w rozumieniu art. 2 pkt 2 lit f – n.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak w sentencji.

Od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie
do Ministra Energii, w terminie 14 dni od daty jej doręczenia, za pośrednictwem
Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych – 00-844 Warszawa, ul. Grzybowska 45.

.....

Wykonano w 3 egz.

Egz. Nr 1 – adresat (ZPO+KPA);

Egz. Nr 2 – BPI;

Egz. Nr 3 – a/a.